

Az idényt negyedik helyen záró Futsal Klub Székelyudvarhely két távozó kulcsemberével **Szőcs László**

val és

Bíró Attila

val értékeltük az elmúlt szezont, és elemeztük a következő erőviszonyait.

Persze, a két labdarúgóval kapcsolatban leginkább arra voltunk kíváncsiak, hogy miért döntöttek a klubváltás mellett, ugyanis nyáron **mindkét játékosról kiderült, nem hosszabbít szerződést** az FK-val, Bíró Dávára, Szőcs pedig Csíkszeredába tart.

Hogyan értékelitek az elmúlt idényt?

Sz. L.: Ahhoz képest, hogy bajnoki címről álmodoztunk, vagy legalább egy bajnoki döntőről, a keret az előző szezonhoz viszonyítva, amelyben a rájátszás sem jött össze, nem sokat változott.

Ment három játékos, jött helyettük három. Nem az én dolgom, hogy értékeljem, mennyit tettek hozzá a távozók, és az újonnan érkezők a csapat teljesítményéhez, de úgy érzem, hogy ez a csapat a játékosállomány és a pénzügyi helyzete alapján nem is érdemelte volna meg a döntőt. Pénzproblémák nem voltak, de a többi csapathoz képest sokkal kevesebből kellett gazdálkodnunk.

Van három-négy játékos, akik évek óta viszik ezt a csapatot, szerintem ezek a játékosok kimerültek. Vannak pihenők nyilván, de **nehéz azért öt évet kipihenni** az első sornak akkor, ha meccsenként 30-35 percet lejátszanak. Ez meglátszott és még így is megvolt az esélye a csapathoz, hogy döntőt játsszon, csak a sorsdöntő pillanatokban jöttek a sérülések, Attika és én is lesérültünk, három játékost kellett nélkülözni az első sorból, így nagyon nehéz.

B. A.: Nagyon jól indult a szezon számunkra, a lehető legjobbat hoztuk ki magunkból, csak a téli szünetben nem erősödöttünk semmit, sőt kiütött a fáradtság is. 5-6 játékos játszott a végig többnyire a meccseket. Ezen a szinten **az a 35 perc, amit fent töltött az első sor meccsenként, nagyon sok**. Nagypályán elmegy, mert ott futsz, megpihensz, de futsalban nehéz folyamatosan bírni ezt az iramot.

Mi bízunk benne játékosokként, csapatként, hogy itthon az utolsó előtti meccset, az elődöntőt Galac ellen megnyerjük, meg is volt a lehetőség, de ezt hozta a sors.

Az alapszakasz végéig nagyon ment a szekér, meccsenként húszat rámostatok, és úgy látszott kívülről, hogy az alapszakasz utolsó két meccsére és a rájátszásra kicsit megtört a gárda...

Sz. L.: A sorsolás szerint a tavaszi szezonra maradtak a nehéz meccsek, ősszel a könnyebb meccseket játszottuk, és az alapszakasz utolsó fordulóiban olyan csapatokkal kerültünk össze, akiknek sokkal erősebb volt a játékosállományuk. Még Csíkszeredának is, hiszen elég sok idegenlégióst hoztak télen.

Milyen volt az öltözői hangulat idén?

Sz. L.: Volt egy kis feszültség, mert nem jöttek az eredmények...

B. A.: Próbáltunk ezen javítani.

Sz. L.: Próbáltuk nyugtatni magunkat és a csapatot is, hogy valahogy rájátszásra kapjuk össze magunkat. Ez sikerült is, az utolsó pillanatig megvolt az esélyünk a döntőbe jutásra, de a fáradtság miatt már nem volt meg az a lendület a játékosokban, amit az elmúlt években láthattak a nézők, hogy **a harmincötödik percben is lefutottuk az ellenfelet,** kitámadtunk.

Lehetett volna-e ilyen pénzügyi helyzetben jobb eredményeket elérni?

Sz. L.: Amíg ilyen nagy a különbség Temesvár, Déva, Galac, Csíkszereda költségvetése és a miénk között, addig nem tudjuk velük hosszútávon felvenni a versenyt. Egy adott meccsen lehet, hogy igen, de egy szezon alatt kijön a különbség.

B. A.: Megfelelő felkészülés is kell ahhoz, hogy a játékosok egy bajnokságot bizonyos szintet tartva végig tudjanak csinálni. Én úgy gondolom, hogy télen ez a felkészülés hiányzott. Lacika a válogatottal volt, ő annyira nem tud erről, de mi így éreztük. Nem volt meg a kellő frissesség.

Sz. L.: Nem is lehet. Felkészülés ide-vagy oda, öt évről beszélgetünk. Öt éve, hogy jut nekünk minden meccsen harminc perc legalább. Míg a világ, ekkora terheléssel nem lehet ezt ilyen szinten csinálni. Ahogy Attika mondta, ez nem nagypálya. **Itt nem lehet megállni.** Amíg a pályán vagy, hajtani kell.

Szerintetek az FK-nak jelent-e plusz motivációt, hogy székel fiúkként vagytok együtt?

Sz. L.: A csapat egyszer második, egyszer harmadik, és kétszer negyedik lett a bajnokságban. Hogy ezeket az eredményeket elértük ezzel a költségvetéssel, ahhoz **kellett a székel szí**. Ezt más emberekkel nem hiszem, hogy el tudtuk volna érni.

Mindketten elég rég itt vagytok az FK-nál. Hogy látjátok, milyen fejlődési lehetőségek volt itt?

B. A.: Nyolc éve kezdtem futbalozni, akkor még az SK-nál. Nyolc éve itt játszom. **Nagyon sokat köszönhetek Udvarhelynek**

, itt tanultam meg futbalozni és szép fejlődésen mentem keresztül itt. Akkor kezdtem több lehetőséghez jutni, amikor átalakult a csapat FK-vá, ennek köszönhető az is, hogy bejutottam a válogatottba.

A válogatottnak volt-e mostanában összetartása? Számítanak-e ráatok?

Sz. L.: Utoljára Temesváron voltunk, pont Attikával ketten kaptunk behívót. A programot nagyjából tudom idénre. Szeptemberben Udvarhelyen és Csíkszeredában **lesz egy-egy barátságos a spanyol válogatott ellen**

. Októberben van egy kétfélecses dániai kitérő, novemberben Albániában két barátságos, és decemberben Kínában. Ezeket tervezik a szövetségél, kérdés, hogy ezekből mi valósul meg, a spanyol válogatottal való találkozók biztosak.

